

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВОЇ
І НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ У
ЗБРОЙНИХ СИЛАХ
УКРАЇНИ**

Частина 7

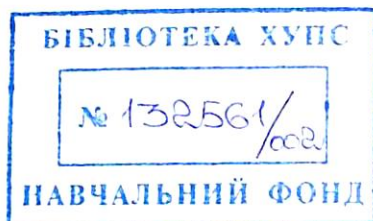
ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ
НАУКОВОЇ І
НАУКОВО-ТЕХНІЧНОЇ
ЕКСПЕРТИЗИ У
ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

355
m54

Міністерство оборони України

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
щодо організації наукової і науково-технічної діяльності у
Збройних Силах України

Частина 7
Основи організації наукової і науково-технічної
експертизи у Збройних Силах України

Видання -2020

Методичні рекомендації щодо організації наукової і науково-технічної діяльності у Збройних Силах України затверджено 01.07.2020 Міністром оборони України Тараном А. В. у якості посібника для організації наукової і науково-технічної діяльності у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України.

Методичні рекомендації розроблено авторським колективом під загальним керівництвом заступника Міністра оборони України Миронюка О.Ю. та заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенанта Тимошенка Р.І.:

частини 1 та 10 – Національним університетом оборони України імені Івана Черняховського (начальник університету генерал-лейтенант Сиротенко А.М., доктор військових наук, доцент, заступник начальника університету з наукової роботи генерал-майор Щипанський П.В., кандидат військових наук, професор, заслужений працівник освіти України);

частина 2 – Військовою академією (м. Одеса) (начальник академії генерал-майор Гуляк О.В., кандидат юридичних наук);

частина 3, 8 та 17 – Харківським національним університетом Повітряних Сил імені Івана Кожедуба (начальник університету генерал-майор Турінський О.В., кандидат технічних наук, заступник начальника університету з наукової роботи полковник Певцов Г.В., доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України);

частина 4 – Державним науково-дослідним інститутом випробувань і сертифікації озброєння та військової техніки Збройних Сил України (начальник інституту полковник Башинський В.Г., доктор технічних наук, старший науковий співробітник, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Дмитрієв В.А., кандидат технічних наук, старший науковий співробітник);

частина 5, 6 – Центральним науково-дослідним інститутом озброєння та військової техніки Збройних Сил України (начальник інституту генерал-майор Чепков І.Б., доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Сотник В.В., кандидат технічних наук, старший науковий співробітник);

частина 7 – Житомирським військовим інститутом імені С.П. Корольова (начальник інституту генерал-майор Левченко О.В., кандидат військових наук, професор, заступник начальника інституту з навчальної та наукової роботи полковник Сашук І.М., кандидат технічних наук, старший науковий співробітник);

частина 9 – Військовим інститутом Київського Національного університету (начальник інституту генерал-майор Толоч І.В., кандидат педагогічних наук, заслужений працівник освіти України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Попков Б.О., кандидат військових наук, старший науковий співробітник) та Воєнно-науковим управлінням Генерального штабу Збройних Сил України (начальник управління полковник Коваль В. В, кандидат військових наук, старший науковий співробітник, начальник відділу полковник Левищенко Є.В.);

частина 11 та 13 – Центральним науково-дослідним інститутом Збройних Сил України, (начальник інституту Романченко І.С., доктор військових наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Зварич А.О., кандидат військових наук);

частина 12 – Національною академією сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів), (начальник академії генерал-лейтенант Ткачук П.П., доктор історичних наук, професор, заслужений працівник освіти України, заступник начальника академії з наукової роботи полковник Слюсаренко А.В., доктор історичних наук, доцент);

частина 14 – Науково-дослідним центром ЗС України “Державний Океанаріум” (начальник центру капітан 1 рангу Добринін Є.В., заступник начальника центру з наукової роботи Фердман Г.П., кандидат наук з державного управління, старший науковий співробітник);

частина 15 – Науково-дослідним центром гуманітарної політики ЗС України, (начальник центру полковник Агаєв Н.А., кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, заступник начальника центру з наукової роботи Герасименко М.В., кандидат історичних наук);

частина 16 – Державним науково-дослідним інститутом авіації (начальник інституту генерал-майор Харченко О.В., доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, заступник начальника інституту з наукової роботи полковник Пашенко С.В., кандидат технічних наук, доцент).

Методичні рекомендації щодо організації наукової і науково-технічної діяльності у збройних силах України : посібник у 17 частинах.

Методичні рекомендації застосовуються під час виконання заходів наукової та науково-технічної діяльності у ЗС України.

ЗМІСТ

Вступ	5
1. Загальні положення.....	6
2. Основні терміни та визначення	9
3. Права та обов'язки суб'єктів наукової і науково-технічної експертизи у Збройних Силах України	10
4. Особливості організації заходів з проведення наукової і науково-технічної експертизи у Збройних Силах України	13
5. Порядок проведення наукової і науково-технічної експертизи у Збройних Силах України	16
6. Фінансування наукової і науково-технічної експертизи	20
7. Документи, які відпрацьовуються для проведення наукової і науково-технічної експертизи	20
Список використаної літератури	26
Додатки	28

ВСТУП

Наукова та науково-технічна експертиза (далі – Експертиза) програм, проєктів у галузі фундаментальних і прикладних досліджень, науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, окремих проєктів та пропозицій є неодмінною умовою перевірки, аналізу, оцінки науково-технічного рівня об'єктів експертизи, підготовки обґрунтованих висновків з проблем, що розв'язуються в економіці, науці й техніці. Вона спрямована на захист національних інтересів держави, підтримку і розвиток науково-технічного, економічного й оборонного потенціалу України, відповідає світовому науково-технічному рівню та являє собою спеціалізовану оціночно-аналітичну діяльність, яка дає змогу формувати та оцінювати сценарії, варіанти прийняття управлінських рішень, відбирати на конкурсній основі найбільш ефективні програми та проєкти фундаментального і прикладного характеру в рамках Державних цільових програм та інших державних і регіональних заходів, передбачає всебічну оцінку їх реалізованості, ефективності та конкурентоспроможності продукції, створюваної в результаті реалізації проєктів [5].

Експертиза здійснюється відповідно до законів України “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про наукову і науково-технічну експертизу”, законів та інших нормативно-правових актів України, наказів Міністерства оборони (далі – МО) України, Головнокомандувача та Генерального штабу (далі – ГШ) Збройних Сил (далі – ЗС) України, наказів Міністерства освіти і науки України, що регулюють діяльність у сфері наукової і науково-технічної діяльності.